

**	*	🕯️	📍
י-ם	17:59	19:15	
ת"א	18:23	19:16	
חיפה	18:10	19:16	
ב"ש	18:23	19:16	

אוצר הנפש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הסיפור

תכף יבוא

להחבריא קדישא של הבעל-שם-טוב היה בית מיוחד מחוץ לעיר, שבו היו מתוועדים אחר כל תורה שאמר הבעל-שם-טוב, לישא ולתן בדבריו הקדושים. פעם אמר הבעל-שם-טוב ביום ראשון של ראש השנה, תורה על "תקע בשופר גדול לחרותנו", ואחר התורה נכנס תכף לחדרו וסגר הדלת אחרי, והחבריא הלכו כדרכם לבית שמחוץ לעיר.

ובבית הבעל-שם-טוב נתגדל אז צעיר בן שש עשרה שנה, בן הרב רבי יצחק דוב, אחיו של בעל מאיר נתיבים. הוא לא היה הולך יחד עם החבריא לביתם המיוחד, מחמת גילו הרך. כשנשאר לבדו בבית הבעל-שם-טוב, אחר התורה באותו ראש השנה, התחיל נדמה לו ברעיונו כי היום יבוא משיח, ובכל רגע ורגע נתחזק הדמיון במחו יותר ויותר אשר תכף יבוא המשיח לעיר. ותפעם רוחו מאד מחזק הדמיון, ואין איש מאנשי הבית להפיג את רוחו לפניו, עד כי ממש כמעט לא נותרה בו נשמה. והחליט לרוץ אל החבריא ולספר לפניהם, אולי יפיגו דמיונו.

תכף רץ מבית
הבעל שם-טוב
בבהלה גדולה
דרך רחוב
העיר, וכל
הרואים שאלוהו
על מה הוא רץ

תכף רץ מבית הבעל שם-טוב בבהלה גדולה דרך רחוב העיר, וכל הרואים שאלוהו על מה הוא רץ, והוא אינו

משיב כלום, עד כי הגיע למקום התוועדות החבריא. נכנס במרוצה אל הבית, וראה את כל החבריא יושבים סביב השלחן וכח הדבור אין בהם, כי לכולם נדמה בברור גמור שתכף יבוא משיח. ישב אף הוא ביניהם, עד שהגיע זמן צאת הכוכבים של ליל שני של ראש השנה, ומיד נפסק מכלם הרעיון, וחזרו העירה.

מה גרם לתלמידי הבעל שם טוב לחוש כך? ומדוע נפסק הדמיון מיד בצאת הכוכבים? הדמיון קשור בדם, בתורה נאמר כי "הדם הוא הנפש" – הדמיון הוא הרצון. כאשר רוצים מאוד במשהו, מצייר אותו הדמיון בבהירות רבה, וככל שהדמיון והרצון חזקים יותר, קשה יותר להשתחרר מהם. בסיפור שלנו היה הדמיון חזק ופתאומי כל כך, עד שהנער חיפש דרך להשתחרר ממנו.

והנה, כתב האר"י ז"ל, כי עשרת ימי תשובה הם בסוד הנסירה: עפ"י הגמרא, אדם וחוה נבראו דבוקים גב אל גב, כאישיות אחת הקרויה "אדם". כדי שיתחולל מפגש אמיתי ביניהם, ניסר אותם הקב"ה לשניים והפך את חוה לאישיות עצמאית. כך גם בעולמות העליונים: בכל שנה חוזר על עצמו תהליך הנסירה, בו הקב"ה והשכינה ננסרים ונפרדים – ומתאחדים פנים אל פנים בשמיני עצרת. בכל יום של עשרת ימי תשובה ננסרת מז"א ספירה אחת של המלכות ונבנית כספירה עצמאית, עד ל"מלכות שבמלכות" הנבנית ביום הכיפורים.

ביום הראשון של ראש השנה, נבנה הכתר שבמלכות: הכתר הוא הרצון, היינו הרצון למלכות שמים – הרצון במלך המשיח. לפיכך, היום הראשון של ראש השנה, צריך להיות מוקדש לרצון ודמיון אודות המשיח – כפי שעורר הבעל שם טוב בתלמידיו.

על העוצמה הדרושה לרצון הזה, ניתן לדרוש את מילות התפילה "תקע בשופר גדול לחרותנו" – עלינו לתקוע עמוק בלב, את השופר הגדול של משיח.

בחז"ל נדרש השופר מלשון שיפור – "שפרו מעשיכם!" אך השיפור הגדול שמכין את ביאת המשיח, הוא כשההתעוררות להשתפרות ניתנת מלמעלה. כך פעלה תורת הבעל שם טוב באותו ראש השנה, וכך תפעל בעזרתו יתברך גם בשנה הזו – עד לביאת משיח תכף ומיד.

(מתוך נפלאות פ"ד)

יו"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב: דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר הפרשה

מעשרות – סוד הנתינה היהודית

"אתם נצבים היום בלכם". המלה נצבים מופיעה פעמים בודדות בתורה, אחת מהן "וידתן ואבירם יצאו נצבים" – התייצבות לרעה שסופה נפילה לתוך האדמה שפתחה את פיה... והנה חז"ל אומרים "כל מקום שנאמר 'נצבים' אינם אלא דתן ואבירם". בפשטות, חז"ל התכוונו ללמוד לפסוק בפרשת שמות המדבר על אנשים נצבים שהאשימו את משה ואהרן בהכבדת השעבוד. אבל בדרך רמז, גם הפסוק שלנו מכוון לדתן ואבירם. כלומר, פרשת נצבים פותחת במעמד של אחדות מופלאה של העם לכריתת ברית עם ה': "אתם נצבים היום בלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראלי..." – כולם, אפילו החולקים על משה רבינו כמו דתן ואבירם בשעתם. לכולם יש נשמה אלוקית, כולם קשורים זה בזה, וכולם יכולים לעשות תשובה, והרמז: דתן ואבירם בגימטריא תשובה!

(מתוך "עמודיה שבעה")

השגחה על צדיקים, בינונים ורשעים (חלק א')

כתוב שבראש השנה שלשה ספרים נפתחים – ספר של צדיקים גמורים, ספר של רשעים גמורים וספר של בינונים. הצדיקים וגם הרשעים נחתמים לאלתר, כבר ביום הראשון של ראש השנה, אבל הבינונים תלויים ועומדים עד יום כיפור – לראות אם יעשו תשובה בעשרת ימי תשובה. הספר הזה הוא מה שנוגע לנו – כל אחד צריך לראות את עצמו כבינוני ולחזור בתשובה בעשרת ימי תשובה. ברור שלא מדובר על הבינוני של התניא, שלא חוטא בכלל, אלא גם על מי שבתניא נקרא "רשע וטוב לו".

אם יש שלשה ספרים, מה הגימטריא של **ספר-ספר-ספר?** **1020 – השגחה פרטית.** עיקר גדול בהשגחה פרטית אצל הבעל שם טוב הוא שהאדם גם ישמע מה שה' מדבר אליו דרך אירועי החיים. דרך ההשגחה הפרטית של ה' עלי הוא גם מתייחס אלי, מדרך ומכוון אותי.

אם ההשגחה הפרטית כוללת שלשה ספרים שנפתחים, מתבקש להסביר שבכל אחד משלשת הספרים יש לה מסר כללי אחר שמתבטא בכל פרטי החיים:

עיקר גדול בהשגחה פרטית אצל הבעל שם טוב הוא שהאדם גם ישמע מה שה' מדבר אליו דרך אירועי החיים

כתוב שבכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת "שובו בנים שובבים". הבעל שם טוב מסביר שאותה בת קול מופיעה אצל האדם כהרהורי תשובה שנופלים לו פתאום. באותו אופן, ההשגחה הפרטית על הרשעים אומרת מסר אחד – תחזור בתשובה! כל מה שה' עושה לרשע בהשגחה פרטית, מעודד אותו לחזור בתשובה. הרי ה' לא חפץ במותו של הרשע, אלא שיחזור בתשובה

ויזכה בחיים, כמו שאומרים ביום כיפור בתפלת נעילה. לכן, כל מאורע שעובר על הרשע נועד להחזיר אותו בתשובה, אם רק ישים את לבו להשגחה הפרטית.

ההשגחה הפרטית מגלה את רחמי ה', וההתעוררות לתשובה יכולה להיות בשמחה, 'בכיף' – שה' מזמין את הרשע לעשות תשובה. אפשר לעשות תשובה "בשעתא חדא וברגעא חדא". הרי "המקדש אשה על מנת שאני צדיק גמור", אם הוא הרהר תשובה בלבו – האשה מקודשת. די בהרהור תשובה אחד להפוך ברגע רשע גמור לצדיק גמור.

מאמר חז"ל זה עצמו הוא דוגמה להשגחה פרטית שמעוררת לתשובה. למה הוא אומר שהוא מקדש אותה על מנת שהוא צדיק גמור? הוא התאהב בה ומוכן לעשות הכל כדי לשאתה לאשה. הוא יודע שאחרת היא לא תסכים להתחתן איתו – או שהוא חוזר בתשובה, או שזה מקרה אבוד... האשה שהוא פגש, שרוצה להתחתן עם צדיק גמור, היא התעוררות לתשובה שמעוררת ההשגחה הפרטית, דרך נסיבות החיים. אם היה מדובר בגר, לפי ההלכה זו כוונה לא ראויה שראוי בשלה לא לקבל אותו לגיור. אף על פי כן, בדיעבד, אם הוא הצליח להסתיר את כוונתו מבית דין והוא התגייר – כדי לשאת יהודיה שהוא התאהב בה – הגיור תקף בשלמות, ובסופו של דבר "מתוך שלא לשמה בא לשמה".

(ראש השנה פ"ה)

מחילה על פגיעה קשה

שאלה: אנחנו בימים של סליחות, בהם נוהגים לבקש סליחות ממי שפגענו בו ולהשתדל לסלוח למי שפגע בנו. שמעתי ממישהי שמטפלת בבנות שנפגעו שבמקרים של פגיעה קשה, אדרבא, צריך לשכנע את הנפגעת שהיא לא צריכה לסלוח לפוגע, ורק כך היא תוכל לסלוח להוריה ולקב"ה על מה שקרה לה. היא טענה שלפעמים "לא הקב"ה מזמן את הפגיעה אלא השטן – ולשטן לא צריך למחול!".

אשמח להדרכה בנושא.

תשובה: בעבודת הסליחה, קודם כל על האדם לקבל את הדין, 'צדוק הדין'. לאחר מכן, אם הפוגע מבקש סליחה באמת ובכנות – יש לסלוח. אך אם לא – צריך לחשוב שמבחינתי הוא פשוט לא קיים ולהסיח ממנו את הדעת לגמרי. העצה ש'לא לסלוח לו' – כלומר, לסלוח לכולם חוץ ממנו – יוצרת ר"ל חולי רע בנפש (כמו הרבה עצות שגויות של מטפלי-שוא). צריך להמשיך את החיים באמונה ובשמחה ולדעת שה' כבר יודע מה לעשות אתו (וזה כבר לא עסק שלי כלל...). בשאני מתפלל שכלל ישראל יחזרו בתשובה, גם הפוגע בכלל, אז הדין עליו מתמתק במדת מה. (מתוך נפלאות ראש השנה פ"ד)

אוצר הפתגם

כל השנה כולה מתחילה מ"יום הזכרון", יש מצוה לזכור. (מוצאי י"ט תשרי פ"ד)

כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה לכל בית ישראל!